

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Catholico, Archiepiscopis & Episcopis oer Armeniam constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

torum assensu fuerit Archiepiscopo memorato commissa, & ab eodem pro Henrico sententia lata, quam etiam idem H. sub eo litigans approbavit, viginti sex libras sex solidis minus, quæ sorti sibi debitæ minus licitè acceperunt, percipiens ultra sortem adjudicatam eidem, jure ad iudicium ecclesiasticum pertinebat. Nos igitur utriusque partis allegationibus, instrumentis, concessionibus, & rationibus aliis diligenter inspectis & cognitis, quod à fæditi Henrici procuratore de ecclesiastica jurisdictione proponitur omnino frivolum reputantes, cum idem H. in iudicium Ecclesiæ consenserit sua sponte, de prudentum virorum consilio sententiam Consulum confirmamus. Verum cum post solutionem sexaginta librarum, quas Consules eidem H. fecerunt persolveri, non nisi pro residuis sexaginta memorata pignora remanserint obligata, nec Consulum intentio fuerit quod res ducentas quinquaginta libras valentes eidem H. pro sexaginta cederent in solutum, sed satisfactio sibi de ipsis, idem eas restituerit debitori, & eidem H. viginti sex libras sex solidis minus ante distractionem rerum ex fructibus perceperit earundem, quas in sorte debuit computare, cum fructus à creditore seu fideiussore percepti secundum iura civilia extenuent debiti quantitatem, te ad supplementum sexaginta librarum, viginti sex libris sex solidis minus perceptis ex fructibus computatis in eis Henricum & eundem Henricum tibi ad restitutionem supradictæ medietatis domus & turris de Moneta cum terra de Sauro sententialiter condemnamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit &c. usque incursum. Datum Laterani xv. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno tertio decimo.

CATHOLICO, ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis per Armeniam constitutis.

Epist. 122.
Datur eis privilegium.

Cum juxta canonicas & legitimas sanctiones sententia quæ à non suo iudice fertur in quemquam, nec nomen sententiæ mereatur habere, presentium auctoritate statuimus ut nullus omnino qui ordinariam vel delegatam jurisdictionem in vos vel vestros subditos non habuerit, sententiam ferre præsumat, quæ si forsitan lata fuerit, ipsam decernimus irritam & inanem. Firmiter etiam inhibemus ne quis jurisdictionem in vos vel subditos vestros

habens, vos aut ipsos injustè molestat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis & inhibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit &c. usque incursum. Datum Laterani xiii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno tertio decimo.

EPISCOPO CREMONENSI.

Occasione discordiæ quæ inter carissimum in Christo filium nostrum Leonem illustrem Regem Armeniæ nomine R. nepotis sui ex parte una & dilectum filium nobilem virum Comitem Tripolitum ex altera super principatu Antiocheno agitari dinoscitur, gravia personarum & rerum hæcenus pericula provenerunt, & nisi fuerit iudicio vel concordia terminata, graviora timentur proculdubio ventura. Unde nos, qui juxta verbum Apostoli facti sumus sapientibus & insipientibus debitores, & de regno Dei tollere scandala ex debito tenemur officij pastoralis, diversis personis sæpe super ipso negotio direxisse meminimus scripta nostra. Sed humani generis inimico, qui paci fidelium invidet, faciente, idem non potuit negotium terminari, sed necdum auspiciæ judicialis conditionis accepit. Nuper autem præfatus Rex, dilectis filiis Abbate sanctæ Mariæ trium arcuum & Arcivardo Milite & Bovone Latino Cancellario suo ad sedem apostolicam destinatis, per eisdem nobis humiliter supplicavit ut cum ejus desiderii votum existat ut contra Christianos nullatenus arma sumat, sed acies suas dirigat contra inimicos fidei Christianæ, supradicto pupillo nepoti suo super principatu jamdicto justitiæ faceremus plenitudinem exhiberi. Cum igitur plenam geramus de tua discretione fiduciam, & ejusdem negotij merita ex magna tibi parte sint nota, de fratrum nostrorum consilio causam ipsam sub hac forma tibi duximus committendam, per apostolica scripta mandantes quatinus cum ad partes illas Deo duce perveneris, ad concordiam utramque partem moveas efficaciter & inducas. Quæ si fortè nequiverit provenire, tu associatis tibi duobus viris providis & honestis in quos partes convenerint, audias causam ipsam, & eandem cum ipsis vel eorum altero, si ambo nequiverint interesse, sublato cujuslibet contradictionis vel appellationis obitaculo sine debito terminare procures, illud idem neutro eorum interesse valente facturus nihilominus per

Epist. 121.
De concordia
sa pro prin-
cipatu Antio-
cheno.
Vide lib. 1.
cap. 117. 118.
119. 120. 121. 122.
123. 124. 125.

Epist.
De Cap.
collocat.
ind. in 1.